

Arrest

nr. 267 737 van 3 februari 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 augustus 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor verzoeker en van advocaat I. LASSOUED, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 augustus 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 januari 2021 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 257 810 van 8 juli 2021 bevestigt de Raad voornoemde beslissing. Op 10 augustus 2021 wordt verzoeker bevolen het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw , die verklaart te heten

naam : H.
voornaam : M. S. H.
geboortedatum : (...)2001
geboorteplaats : Kerkuk
nationaliteit : Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2>, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 29/01/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 08/07/2021 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Schending van artikel 3 EVRM , schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen

Volledig ten onrechte krijgt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming. Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoekers broer vermoord werd door onbekenden. Kort daarna werd zijn neef, H. ontvoerd. Sindsdien ontbreekt elk spoor van H. Vóór deze gebeurtenissen plaatsvonden, was het al opmerkelijk dat er een handgranaat - vastgemaakt op een auto voor de deur - tot ontploffen werd gebracht. Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoeker het risico loopt om net als zijn broer te zullen worden vermoord. Voorts dient er benadrukt te worden dat de veiligheidssituatie in Irak zeer onzeker en uiterst gevaarlijk is.

De Dienst Vreemdelingenzaken houdt dan ook onvoldoende rekening met de huidige situatie in verzoekers land van herkomst, alsook met het feit dat zijn broer vermoord werd en zijn neef, H, ontvoerd werd en zijn andere neef - broer van H - werd opgepakt. Verzoeker loopt hierbij het risico om bij terugkeer ook vermoord te worden net als zijn broer. Verzoeker wenst te verwijzen naar EASO Iraq Security situation: Country of Origin Information Report October 2020:

In 2019 bleek uit iMMAP dat delen van de hoofdwegen in de districten Hawija, Kirkuk, Dibis en Daquq waren ingedeeld als primaire en secundaire risicowegen wat betreft het risiconiveau voor explosiegevaar. In juli 2020 waren alleen stukken van de hoofdwegen in de districten Hawija en Kirkuk nog ingedeeld als wegen met een primair of secundair risiconiveau wat het explosiegevaar betreft. De snelweg Bagdad-Kirkuk, die Bagdad verbindt met Kirkuk en andere noordelijke delen van Irak, werd naar verluidt bemand door een controlepost die om 17.00 uur sluit in het deel dat door het gouvernement Kirkuk loopt, waardoor reizen wordt belemmerd. Er zijn ISIL-aanvallen op burgers en veiligheidstroepen langs de hoofdwegen van het gouvernement gemeld in 2019 en 2020. Eind 2018 beschreef de ICG Kirkuk als een van de gebieden van de betwiste gebieden die de afgelopen jaren "de ergste turbulentie" heeft gekend. Toen ISIL in 2014 zijn offensief in Noord-Irak lanceerde, stortte het Iraakse leger in en nam ISIL de regio rond de stad Hawija in het zuidwesten van het gouvernement Kirkuk in, met een lokale bevolking van ongeveer 100 000 die onder controle van ISIL leefde. ISIL nam vanaf juni 2014 gebieden van het district Hawija in en bestuurdde deze, en controleerde het platteland en de landelijke gebieden van Kirkuk totdat het in oktober 2017 werd verdreven. Vanuit het district Hawija voerde ISIL vanaf 2014 aanvallen uit op andere gebieden in het gouvernement Kirkuk. In de nasleep van de ineenslorting van de strijd van het Iraakse leger tegen ISIL in Kirkuk in 2014, trokken Koerdische

Peshmerga's binnen en vervingen de federale strijdkrachten, waarbij de stad Kirkuk driejaar lang onder het bewind van de PUK bleef, de op een na grootste partij in de KRI, en de KRG de controle over de olievelden overnam. Driejaar lang stonden Peshmergas en ISIL in Kirkuk tegenover elkaar, met "herhaalde botsingen" langs de frontlinies ten zuiden en ten westen van de stad, hoewel de stad zelf "streng werd gecontroleerd". Al maakte melding van de opzettelijke van meer dan 40 dorpen en Arabische eigendommen door Koerdische Peshmerga's na confrontaties met ISIL in Kirkuk. In oktober 2017 vonden verschillende controlewijzigingen plaats in Kirkuk. Begin oktober 2017 kondigde de Iraakse regering aan dat ISIL was verdreven uit de stad Hawija, haar laatste belangrijke overgebleven bolwerk in Irak. Volgens veiligheidsanalist Derek Flood markeerde dit ook een punt in de tijd dat de belangrijkste verenigende zaak [het bestrijden van ISIL] tussen de Koerdische Peshmerga en het Iraakse leger werd geëlimineerd. In de Hawija- campagne die op 21 september 2017 begon, hebben het Iraakse leger, de Emergency Response Division, CTS, federale politie en de pro-Iraanse PMU's een offensief geleid om ISIL uit het district Hawija te verdrijven. Op 5 oktober 2017 kondigde de Iraakse premier de bevrijding aan van Hawija van de bezetting door ISIL, hoewel sommige dorpen ten oosten van de stad op dat moment naar verluidt nog steeds onder controle van ISIL zouden staan. De militaire campagne in Hawija leidde in september 2017 tot de ontheemding van 47 000 mensen, waarvan 11 000 aan het eind van de volgende maand nog steeds ontheemd waren en niet bereid waren om terug te keren; in heel Kirkuk werden 62 000 terugkeerders geregistreerd. De IOM meldde dat burgers die tijdens de operaties uit Hawija waren ontheemd, Hawija voornamelijk verlieten voor de districten Daquq (gouvernement Kirkuk), Tirkrit, Al Daur, Al Shirqat (gouvernement Salah ad-Din), en Makhmur. In november 2017 werden buiten de stad Hawija 400 lichamen van mensen in burgerkleding gevonden in massagraven; het zou gaan om gevangenen die door ISIL waren gedood. Als vergelding voor het besluit van de KRG om in september 2017 een onafhankelijkheidsreferendum te houden, ook in Kirkuk, en dat door de Iraakse regering werd tegengewerkt en verworpen, trok Bagdad de betwiste gebieden binnen met het Iraakse leger, de terrorismebestrijdingstroepen, de federale politie en de PMU's, bestaande uit de Turkmeense brigade van de Badr Organization (16e PMU-brigade) en Asa'ib Ahl al- Haq (de 41e, 42e en 43e PMU-brigades). Zij lanceerde van 15 tot en met 21 oktober 2017 een offensief tegen de Koerdische veiligheidstroepen en heroverde het grootste deel van het gouvernement Kirkuk. De aan de PUK gelieerde Peshmerga trokken zich grotendeels terug en werden vervolgens door de KDP beschuldigd van heimelijke samenwerking met de federale regering. De troepen van de federale regering heroverden de stad Kirkuk op de Koerden. Koerden, gevolgd door het merendeel van de andere betwiste gebieden. De VN-Veiligheidsraad maakte melding van frequente asymmetrische aanvallen van ISIL tegen veiligheidstroepen en burgers in verscheidene provincies, waaronder Kirkuk, in 2019 en in 2020. Volgens een analyse van Michael Knights van mei 2020 voerde ISIL in het gouvernement Kirkuk in 2018 30,8 aanvallen per maand uit (het hoogste van alle gouvernementen), in 2019 11,2 aanvallen per maand (het op twee na hoogste van alle gouvernementen) en 15,3 aanvallen per maand voor het eerste kwartaal van 2020 (het op vier na hoogste aantal van alle gouvernementen). Het aantal hoogwaardige aanslagen (in de classificatie van de analist omvatten hoogwaardige aanslagen effectieve bermbomaanslagen, pogingen om controleposten of voorposten van de Iraakse veiligheidstroepen te overrompelen, persoonsgerichte gerichte aanslagen en pogingen tot aanslagen met massaslachtoffers) uitgevoerd door ISIL daalde in de provincie tussen 2018 en het eerste kwartaal van 2020 (van 15,1 hoogwaardige aanslagen/maand in 2018 tot 3,2 in de tweede helft van 2019 en 3,6 in het eerste kwartaal van 2020). Ondanks deze daling wees dezelfde bron erop dat ISIL er in 2019 in slaagde IED-bomaanslagen uit te voeren tegen burgers in de stad Kirkuk, intimidatiecampagnes tegen de Kaka'i-minderheid die rond de snelweg van Kirkuk naar Bagdad woont, moorden op leiders van gemeenschappen, ontvoeringen voor losgeld van boeren, en afpersing van burgers. In 2019 voerde ISIL naar verluidt ook sluipschuttersaanvallen, hinderlagen, ontvoeringen en moordaanslagen uit tegen veiligheidstroepen en gemeenschapsleiders. ISIL richtte zich ook op civiele infrastructuur zoals water- en elektriciteitsinstallaties in Kirkuk. Een veiligheidsfunctionaris die in maart 2019 door de ICG werd geïnterviewd, gaf aan dat in gebieden van het district Hawija die grenzen aan de districten Dibis en Daquq, ISIL bermbommen gebruikte om veiligheidstroepen te treffen en af en toe mortieren afvuurde op dorpen en steden. Een rapport van december 2019 van het Center for Civilians in Conflict schreef dat ISIL-restanten actief waren in de plattelandsgebieden van Daquq en Hawija, waar ze burgers intimideerden van wie werd aangenomen dat ze met de regering samenwerkten, ontvoeringen uitvoerden en aanvallen uitvoerden op mukhtars en stamhoofden, voedsel en voorraden stalen en gewassen verbrandden. Regelmatige aanvallen door gewapende actoren, waaronder ISIL, werden in 2019 gemeld in het district Daquq, waar dorpen als Ali Saray, Heftagar, Dara en Zangir het doelwit waren. Volgens de analyse van Michael Knights over ISIL-activiteiten in Irak demonstreerde ISIL in 2019 enkele van de meest geavanceerde bermbomtechnieken in Kirkuk, zoals IED's die op mortierlanceerlocaties waren geplaatst, bommen en explosieve boobytraps van lichamen. Volgens openbrongegevens van ACLED, EPIC en Jane's Terrorism and Insurgency-database, aangehaald door

USDOD, voerde ISIL van januari tot maart 2020 tussen de 30 en 40 aanvallen uit in het gouvernement Kirkuk. Uit een door het Middle East Institute gepubliceerde analyse van maart 2020 blijkt dat de door ISIL opgeëiste aanvallen in Kirkuk voornamelijk gericht waren tegen ISF en leiders van gemeenschappen. ISIL bleef actief in de provinciestad Kirkuk provinciestadjes Abassi en Zab (district Hawija). Moellahs en andere gemeenschapsleiders bleven op gezette tijden vluchten van Hawija-stad naar Kirkuk-stad, omdat zij geliefde doelwitten van ISIL zijn geworden. Voor de periode tussen 1 april en 30 juni 2020 registreerde USDOD 70 door ISIL geclaimde of vermoede aanvallen in Kirkuk, het op één na hoogste aantal van alle provincies tijdens de verslagperiode. In een analyse van mei 2020 citeerde de ICG een tribale sheik uit de streek van Kirkuk die de aanwezigheid van ISIL als volgt beoordeelde: "Het is niet in steden of stedelijke gebieden. Het is in de [landelijke] districten en subdistricten; in de bush, of in ravijnen en bergen". In mei 2020 werden twee extra federale politiebrigades ingezet in de districten Dibis en Hawija, waar ISIL-slapercellen bijzonder actief zijn geweest. Voor de referentieperiode van 1 januari tot en met 30 maart 2020 meldde de Amerikaanse Combined Joint Task Force-OIR dat in de gouverneur Kirkuk meer dan 20 militaire operaties en één grote opruimingsoperatie tegen ISIL zijn uitgevoerd door ISF met inlichtingen- en vuursteun van de internationale coalitie. Een militaire operatie van juni 2020, "Iraqi Heroes" genaamd, die gericht was op het opruimen van ISIL-restanten in het zuidwesten van Kirkuk met een gezamenlijke troepenmacht bestaande uit ISF, PMU's, Koerdische Peshmerga en de anti-ISIL-coalitie, werd door de autoriteiten een succes verklaard: wapenopslagplaatsen, middelen en schuilplaatsen van ISIL werden in beslag genomen. Een belangrijk veiligheidsincident vond eind december 2019 plaats, toen een aan KH toegeschreven raketaanval op de door de VS gecontroleerde militaire basis K-I bij Kirkuk in Noord-Irak een Amerikaanse aannemer doodde en verschillende Amerikaanse soldaten verwondde. In maart 2020 droegen de coalitietroepen van de VS de controle over vier Iraakse militaire bases in het gebied, waaronder de K-I basis bij de stad Kirkuk, over aan de ISF. De basis had onderdak geboden aan coalitietroepen en werd sinds 2017 gebruikt om operaties tegen ISIL te lanceren. ISF- en CTS-eenheden gebruikten de basis om veiligheidsoperaties uit te voeren tegen ISIL in de gebieden Hamrin en Mamah Gorah bergen. In de loop van 2019 vonden een aantal protestdemonstraties plaats in Kirkuk, zij het op veel kleinere schaal dan in andere delen van Irak. De protesten zijn in 2020 voortgezet.

Illustratieve veiligheidsincidenten:

- Op 15 en 16 mei 2019 werden zeven leden van de ISF gedood in Kirkuk bij twee hit-and-run aanvallen door ISIL-strijders.
- Op 30 mei 2019 werden vijf mensen gedood en raakten 18 gewond bij verschillende bomaanslagen met IED's in de stad Kirkuk. 893 De aanslagen werden toegeschreven aan ISIL.
- Op 24 augustus 2019 doodde een klaarblijkelijke ISIL-morteraanval zes burgers en verwondde negen anderen in een voetbalveld gelegen in de buurt van een sjiitische schrijn in Daquq.
- Op 27 december 2019 kwam bij een aanval die werd toegeschreven aan Kata'ib Hezbollah op een Iraakse militaire basis waar Amerikaanse troepen waren gehuisvest in de buurt van Kirkuk een Amerikaanse aannemer om het leven en raakten twee Amerikaanse dienstleden gewond.
- Op 28 december 2019 werd een gezin van vijf gedood bij een door ISIL opgezette nep- controlepost in het subdistrict Rashad, in het district Hawija.
- Op 15 januari 2020 heeft ISIL twee boeren vermoord in de Zughaytun-vallei, gelegen ten zuiden van de provincie Kirkuk.
- Op 4 februari 2020 ontvoerde ISIL twee schapenhoeders uit het district al-Hawija.⁸⁹⁹
- Op 18 februari 2020 vielen vermoedelijke ISIL-militanten een bijeenkomst van jongeren aan in het dorp Chakhmakha, ten noordwesten van Kirkuk.
- Op 9 maart 2020 zijn twee leden van een elite-eenheid van de Amerikaanse mariniers die betrokken waren bij een ontruimingsoperatie van een groot grottencomplex, gedood in de buurt van Kirkuk City door ISIL-strijders.
- Op 9 april 2020 zijn twee leden van de ISF gewond geraakt door ISIL-strijders bij een aanval ten zuiden van Kirkuk. Op dezelfde dag zijn twee PMU-strijders gedood in een confrontatie met ISIL ten zuiden van Kirkuk.
- Op 28 april 2020 heeft een eenzame ISIL-aanvaller geprobeerd een zelfmoordaanslag te plegen op een hoofdkwartier van de inlichtingendienst in de stad Kirkuk. De aanvaller bracht zijn explosieven tot ontploffing voordat hij het gebouw bereikte. Verscheidene mannen raakten gewond, maar er vielen geen doden.
- Op 10 mei 2020 bestormde ISIL een dorp bij Rashad en ontvoerde de zoon van een stamleider.
- Op 16 mei 2020 viel ISIL een veiligheidscontrolepunt in Zuid-Kirkuk aan, waarbij een politieagent om het leven kwam.
- Op 7 juli 2020 hebben tien mortiergranaten een dorp in het district Buhriz getroffen, waarbij vijf burgers gewond zijn geraakt.

- Op 16 juli 2020 ontplofte een IED in het centrum van Kirkuk, waarbij een winkel en een voertuig werden beschadigd. IED in de buurt van Mussalla gebied in centraal Kirkuk verwondde een burger en beschadigde verschillende voertuigen.

Het aantal incidenten in verband met gewapende conflicten en burgerslachtoffers in het gouvernement door UNAMI voor de periode 1 januari 2019 - 31 juli 2020, is weergegeven in de onderstaande tabel. (...). In de referentieperiode heeft het ACLED melding gemaakt van 141 gevechten, 153 incidenten van geweld/explosies op afstand, 30 gevallen van geweld tegen burgers, 0 incidenten van rellen, goed voor een totaal van 324 veiligheidsincidenten van deze soorten in het gouvernement Kirkuk, waarvan de meeste plaatsvonden in de hoofdstad Kirkuk-stad. 24 protesten werden ook gemeld in het gouvernement Kirkuk tijdens de referentieperiode. De Dienst Vreemdelingenzaken houdt dan ook onvoldoende rekening met de huidige situatie in verzoekers land van herkomst. De beslissing maakt dan ook een inbreuk op artikel 3 EVRM. Dat de motivering van de beslissing omtrent het bevel om het grondgebied te verlaten- verzoeker om internationale bescherming, door de Dienst Vreemdelingenzaken, minstens niet correct is gebeurd. Dat deze motivering een wezenlijk onderdeel uitmaakt van de beslissing, zodat de beslissing dan ook geen enkel antwoord geeft op de wezenlijke problematiek van verzoeker. De beslissing maakt dan ook een wezenlijke inbreuk uit op de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991. Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden. Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken."

2.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 van het EVRM en de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht. Hij betoogt dat de gemachtigde onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de veiligheidssituatie in Irak en met het feit dat verzoeker het risico zou lopen om net als zijn broer te worden vermoord.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker niet betwist dat de bestreden beslissing pas werd genomen nadat zijn vraag tot internationale bescherming (hierna VIB) werd afgewezen, eerst door de commissaris-generaal en vervolgens door de Raad. Evenmin betwist hij dat hij zich op het moment van het nemen van de bestreden beslissing bevond in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers VIB werd in eerste instantie onderzocht of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet - waarin wordt verwezen naar artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen - aannemelijk had gemaakt. Verder werd ook onderzocht of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kon worden aangenomen. Er werd geoordeeld dat verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging, noch een reële risico op ernstige schade had aangetoond.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De Raad is van oordeel dat verweerder zich kon verlaten op de recent in het kader van verzoekers VIB reeds beoordeelde elementen, zonder dat hij zelf nog een bijkomend onderzoek moest doen inzake de mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM. Dat onderzoek had, zoals uit het voorgaande blijkt, immers recent nog plaatsgevonden. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet. De door verzoeker aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht kan evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing: verzoeker kende immers de motieven inzake de beoordeling van zijn VIB, en toont niet aan welke belangenschade hij zou hebben nu deze niet worden herhaald in de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift informatie aanhaalt waarmee hij tracht aan te tonen dat in zijn hoofd alsnog een schending van artikel 3 van het EVRM moet worden aangenomen, moet erop worden gewezen dat de Raad zeer recent, met name in zijn arrest van 8 juli 2021 nog oordeelde dat er noch op grond van zijn individuele situatie, noch omwille van de algemene veiligheidssituatie nood is aan internationale bescherming voor verzoeker. Het komt de Raad thans niet toe deze beoordeling over te doen, en verzoeker toont niet aan dat gegevens waarnaar hij nu verwijst een andere beoordeling zouden vragen van het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker heeft geen onwettig of onzorgvuldig handelen van verweerder aangetoond. Evenmin werd een schending van de formele motiveringsplicht of van artikel 3 van het EVRM aannemelijk gemaakt. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC